

Druhé pokušenie...

Na poslednej duchovnej obnove sme uvažovali o pokúšaní Pána Ježiša zlým duchom na púšti. Rozoberali sme prvé pokušenie, keď diabol pozýva Ježiša, aby si pomohol Božskou mocou a premenil vo svojom veľkom hlade kamene na chleby. Útočí na unavené a vyhladované telo a spochybňuje Božiu lásku a dobrotu. Náš Pán Ježiš Kristus nezaváhal a vyhlásil, že nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst. Diabol sa však nedal odradiť a ukazuje nám, že je veľmi húževnatý a ťažko sa niekoho vzdáva, a najmä nechce sa vzdať toho, kto v prvom pokušení nepodľahol. Čítame aj to, že svoje útoky stupňuje. Pri prvom pokušení klopal na dvere tela, v tomto druhom klope na dvere duše. Vzal Ježiša a postavil ho na vrchol chrámu s výzvou, aby skočil dolu, veď prídu anjeli a zachránia ho, veď tak aj Písmo hovorí. Diabol totiž dobre vie, že človek má rád nielen jedlo a nápoj, ale že má aj iné chute. Túži po sláve, chce sa uplatniť, chce čímsi byť. Keď nazrieme do ulíc veľkých miest môžeme pozorovať, ako ľudia berú noviny a čítajú ich a často odzadu. Zaujímajú ich správy zo športu, najmä keď je zainteresované národné mužstvo. Čítajú a hľadajú výsledky, ktoré mladú generáciu žien za slávou. A keď to nie je šport, tak je to herecké umenie, sláva na obrazovkách a filmových plátnach. Kto je lepší, kto vyhrá, ktorá je krajšia, ktorá viac oslní... Aj to vieme koľko peňazí sa investuje do týchto oblastí ľudskej slávy a predstíže. A trhové hospodárstvo, ktoré síce je v kríze predsa len stojí na tom, kto je šikovnejší, kto vie pri malej investícii mnoho vyťažiť a získať. A nie sme oslobodení od tejto vášne ani my, na našich pracoviskách, v našich domoch a pri spoločných stretnutiach môžeme pozorovať boj o prvenstvo, uznanie a slávu. Nuž, je to silná a príjemná chuť, keď nám tleskajú, keď sme stredobodom pozornosti, keď sme uznávaní a obdivovaní. Budme zvlášť vtedy opatrní, skromní a pokorní.

O čo vlastne išlo diablove pri tomto druhom pokušení? Keď zaklopal u Ježiša na prvé dvere a nepochodil, hoci pre hladného po štyridsiatich dňoch pôstu je chlieb veľkým pokušením, pochopil, že cez žalúdok, prostredníctvom telesných žiadostí sa k tomuto tajomnému mužovi nedostane. „No,“ - myslel si diabol: „človek má aj iné dvere, zaklopem na tie.“ Ježiš nie je telesným človekom, kde sa všetko krúti okolo žalúdka, nie, on je náboženská bytosť. Žije zo zjaveného Božieho slova. Počúva Boží hlas, chce patriť a aj celkom patrí Bohu, veď jeho dlhý pôst je prejavom nábožnosti. Preto nechce jesť, aby sa čo najlepšie pripravil a mohol intenzívne uvažovať o svojom životnom pláne a poslaní. Z dejín vieme, a vie to aj pokušiteľ, že okrem žalúdka

ani jedna vec tak nehnila ľudstvo dopredu ako náboženstvo. Každá zdravá náboženská bytosť, o to viac učiteľ a náboženský vodca, sa chce uplatniť a chce mať vplyv na svoje okolie. Preto mu diabol hovorí: Ty musíš teraz veľmi vážne rozmýšľať nad tým, ako si získať stúpcov, ako odhaliť svoje nadprirodzené sily... A vieš, že ľudia majú radi zázraky a senzácie, radi považujú zázraky za dôkaz nadprirodzených síl i mesiášskeho poslania. Ak neurobíš zázrak, neuznajú ťa. A napokon našepkáva diabol: aj Mojžiš musel ísť touto cestou a musel mnohými divmi overiť svoje poslanie. A ty, by si nemal zaostať, ak mu chceš byť podobný. (por. Dt 18, 15)

Áno, otázka ako sa dostať k ľudským srdciam bola tou, ktorá páčila aj nášho Pána. A tak diabol sa rozhodol na tieto dvere zaklopať. V tomto duševnom rozpoložení vzal Ježiša a postavil ho na vrchol chrámu. Zaisťe možno pochopiť toto vzdialenie sa ako niečo, čo sa dialo v duchu a nie tak, že by ho diabol nejako násilne odvliekol na vrchol chrámu. Dostal sa do výšky. Ale byť vo výške je veľmi nebezpečné. Je nesporné, že Ježiš podľa Božieho plánu bol na najvyššej výške, a keď sa tam ocitol, pokušiteľ mu pošepol: Tu máš príležitosť, hoď sa dolu a máš vyhraté. Bez námahy a bez dlhého odkladania dosiahneš svoj cieľ. Ľudská povaha je totiž odjakživa naklonená ísť cestou ľahkých úspechov, získať všetko bez boja, bez zdĺhavých a ťažkých zápasov. Získať všetko ako v lotérii. Táto vášeň, ktorá hýbe svetom, chcela i Pánom pohnúť. Bol vo výške, z ktorej už toľkí popadali. Do hĺbín chcel diabol strhnúť aj Ježiša, ale to sa mu nepodarilo. Zapamätajme si, ak Boh dáva človeku vysoké postavenie, stavia ho vždy aj do nebezpečenstva.

Pán Ježiš dobre zbadal zákerný diabolov útok. Jeho návrh – hodiť sa dolu, a tak si získať uznanie a ľudské srdcia - by bol lacnou a ľahkou cestou, ale nevedla by k cieľu. Ježiš sa s človekom z lásky zjednotil a teraz by sa od neho oddelil a vyvýšil. Ale i to vedel, že ľudia boli vo všetkých časoch chtiví po zázrakoch, ale aj to poznal, že zázraky duše k Bohu nepriväžu a všetky i tie najväčšie senzácie po čase vyhasnú a zostáva tu realita každodenného života. Zdravá viera nežije zo zázrakov, hoci ich nevyklucuje, ale ona žije zo zjaveného Božieho slova, z počúvania toho, čo hovorí Boh a z poslušnosti voči nemu. Teda nie svojvoľnosť, ale počúvanie a poslušnosť Bohu, nie zdanlivé lacné úspechy bez dlhej námahy, nie divadlo, ale skutočnosť, každodenná namáhavá a obetavá práca pre Božie kráľovstvo a vernosť i v maličkostiach Bohu, jeho vôle i zákonu – to je zdravá viera.

Mário Orbán

— R. Cesty Pánove sú milosrdenstvo a vernosť

1. Ukáž mi, Pane, svoje cesty a pouč ma o svojich chodníkoch.

2. Veď ma vo svojej pravde a uč ma, *

lebo ty si Boh, moja spása.

— R.

3. Rozpomeň sa, Pane, na svoje zľutovanie *

a na svoje milosrdenstvo, ktoré trvá od vekov.

4. Pamätaj na mňa vo svojom milosrdenstve, *

veď si, Pane, dobrotivý.

— R.

5. Pán je dobrý a spravodlivý: *

ukazuje cestu hriešnikom.

6. Pokomých vedie k správne konaniu *

a tichých pouča o svojich cestách.

— R.

Pamätám si ešte z detstva obraz, na ktorom bol namalovaný Ježiš a vedľa neho hrozivo vyzerajúci diabol. Z obrazu bolo možné vyčítať, ako sa diabol snaží na niečo nahovoriť Ježiša. Lenže už svojím výzorom satan vzbudzoval toľký odpor a hrôzu, že som si nevedel predstaviť, ako by sa mu to mohlo podariť. Jeho zlo bolo jednoznačné z jeho zovňajšku. Lež až také jednoduché ako na maľovaných obrázkoch to zasa nie je... Myslím si, že obraz chcel skôr upozorniť na zásadný fakt, že proti Ježišovi ani tak neútočia ľudia, jeho protivníci, akými boli farizeji a zákonníci, ale skrze ich slová a činy naňho útočí sám zlý duch, ktorý je jeho prvým a úhlavným nepriateľom. Na pozadí zla, ktoré človek koná, je ten, kto je proti samotnému Bohu, Boží protivník a pokušiteľ“. Ľudia sa však, žiaľ, až veľmi ľahko prepožičiavajú jeho zlým úmyslom. Veď aj za uväznením Jána Krstiteľa bola práve takáto nešťastná spolupráca ducha nepravosti s kráľom Herodesom...

Božie poslanstvo, ktoré hlása Ježiš, je jednoznačne namierené do vnútra človeka - do jeho zmysľovania a vôle: „Kajajte sa a verte evanjeliu.“

Pôstne obdobie je zvlášť uzdravujúcim časom, ktorý nás pozýva na obrátenie. Ježišova výzva na pokánie sa vzťahuje nielen na konanie vonkajších skutkov, na rozličné pôsty a sebazapierania, ale predovšetkým na obrátenie srdca a vnútorné pokánie. Hlavná je teda ochota vzdať sa, očistiť sa od všetkých hriechov, samozrejme, najmä ťažkých, lebo ony v nás vytvárajú priestor na spoluprácu s duchom nepravosti. Vnútorné obrátenie nás však pobáda, aby sa naše obnovené a očistené srdce prejavilo aj vo viditeľných znakoch a skutkoch pokánia. Z nich môžeme zdôrazniť hlavne pôst, modlitbu a skutky milosrdnej lásky, ktoré sú vyjadrením uzdravenia nášho srdca vo vzťahu k sebe samému, vo vzťahu k Bohu i ľuďom.

RÓBERT BEZÁK

Apoštolátu modlitby Marec 2009

Všeobecný: Aby úloha ženy bola viac ocenená a využívaná na rozvoj všetkých krajín.

Misijný: Aby sa biskupi, kňazi, zasvätené osoby a laici Katolíckej cirkvi v Čínskej ľudovej republike podľa listu pápeža Benedikta XVI. stali znamením i nástrojom jednoty, spoločenstva a pokoja.

Úmysel KBS: Aby sme podľa príkladu svätého Pavla mali nádej, že za príkladný život dostaneme večnú odmenu.

1. Kto koná pobožnosť krížovej cesty pred riadne ustanovenými zastaveniami, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky. Vyžaduje sa, aby sa pohyboval od jedného zastavenie k druhému a rozjímal o umučení a smrti Pána Ježiša. Ak sa koná pobožnosť verejne, stačí, ak sa pohybuje ten, čo vedie pobožnosť. Tí, čo sa pre vážnu prekážku nemôžu zúčastniť na krížovej ceste, môžu získať tie isté odpustky, a to čítaním a rozjímaním o umučení a smrti nášho Pána Ježiša aspoň nejaký čas, napríklad štvrt hodiny (Enchiridion indulgentiarum, 13,5).
2. Veriaci, ktorý sa v piatok v Pôstnom období pomodlí po prijímaní pred obrazom Ježiša Krista Ukrižovaného modlitbu Dobrý a preláskavý Ježišu, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky (Enchiridion indulgentiarum, 8).

Spovedanie pred prvým piatkom

Utorok po sv.omši Streda od 16:30
Štvrtok od 17:00 Piatok od 16:00

**Jarné kántrové dni sú v tomto týždni v stredu,
piatok a v sobotu.**

**Závazný je iba jeden deň.. Obsah jarných
kántrových dní: Príprava na pokánie a sviatosť
zmierenia a čínorodá láska k blížnym.**

Sväté omše v týždni po 1. Pôstnej nedeli (B)

3.III. utorok

18.00 Za zdravie a Božiu pomoc (p.Keráková)

4.III. streda

18.00 + Helena Hínerová

5.III. štvrtok

18.00 na úmysel

6.III. piatok

18.00 na úmysel

7.III. sobota

8.00 + František Palkovič, manžel Terézia a syn Jozef

Upratovanie kostola č.d. 354 – 384

8.III. 2. Pôstna nedeľa (B)

8.00 + za farníkov

9.15 + Štefan a Alžbeta Kuricoví

Liturgický kalendár

2.III. pondelok sv. Simplícium, pápež

3.III. utorok sv. Kunigunda

4.III. streda sv. Kazimír -kántry

5.III. štvrtok sv. Teofil, biskup

6.III. piatok sv. Fridolín, opát -kántry

7.III. sobota sv. Perpetua a Felicitia -kántry

Potom Ježiš vo vedomí, že už je všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo:

„Žízňim.“ Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom a podali mu ju k ústam. Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: „Je dokonané.“ Naklonil hlavu a odovzdal ducha.

Jn 19, 28 - 30.

Smrť

Ježiš zomrel a prestal rozprávať. Počas pozemského života povedal mnoho krásnych slov. Mnohé z nich sú zaznačené v evanjeliách, a to i tie, ktoré povedal ešte po svojom zmŕtvychvstaní. Ľudia ich budú do konca sveta čítať a budú z nich žiť. Stanú sa pre nich svetlom, posilou, radosťou a nádejou.

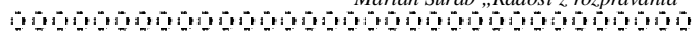
Aj my raz zomrieme a prestaneme rozprávať. Všetličo po nás zostane. Rodina. Majetok. Peniaze. Auto. A mnoho iného. Zostanú po nás aj slová. Slová, ktoré sme povedali od narodenia až po smrť. Slová, ktorými sme formovali svoju osobnosť, ale aj deformovali. Slová lásky a nenávisťi. Slová milé a slová hrubé. Slová slušné a slová vulgárne. Slová pokojné a slová zúrivé. Slová, ktoré druhým pomáhali, a slová, ktoré škodili. Slová múdre a slová hlúpe. Slová odpustenia a slová urážania. Slová, ktoré tvorili, a slová, ktoré búrali. Slová, ktoré boli požehnaním, alebo slová, ktoré boli kliatbou. Slová veselé a slová smutné. Slová, ktoré sme povedali svojmu mužovi alebo žene, deťom, súrodencom, príbuzným, priateľom, známym, kolegom, spolužiakom alebo cudzincom. Každým naším slovom sa niečo zmenilo. Buď k dobrému, alebo k zlému.

Ak zomrieme, ostane po nás duch našich slov. Niektoré si ľudia budú pamätať, na iné zabudnú. Postupne sa zabudne na všetky naše slová. Navždy však niečo ostane. Ostanú dôsledky našich slov, ktoré budú pokračovať v živote iných ľudí. Možno si počas života vôbec neuvedomujeme, na ako dlho môžeme svojimi slovami zmeniť život viacerých generácií. Pokiaľ však žijeme, máme stále šancu, aby po nás zostali slová, ktoré zmenia ľudí a svet k lepšiemu.

Raz budú prichádzať k nášmu hrobu ľudia. Možno to budú naše deti, manžel alebo manželka, alebo iní ľudia, ktorí nás poznali. Pri hrobe si možno spomenú na niektoré naše slová. Daj, Bože, aby boli pre nich opäť svetlom a posilou. Daj, Bože, aby si mali na niečo spomenúť. Možno budú chcieť viesť s nami duchovný rozhovor. Dcéra sa opýta mŕtvej matky: Mama, mám problémy, čo mám robiť? A matka, ktorá jej počas života povedala mnoho krásnych a milých slov, jej aj „z hrobu poradí“. Podobne sa bude pýtať syn svojho otca: Otec, čo mám ďalej robiť so svojím životom? A mŕtvy otec, ktorý počas života povedal synovi mnoho múdrych slov, „prehovorí“ aj z čiernej zeme. Ak však sme počas života svojimi slovami strpčovali svojim najbližším život, tak sa nás po smrti nebudú na nič pýtať. Budú radi, že už nerozprávame. Ale to by znamenalo, že sme život prežili v komunikačnej katastrofe. A že náš život vlastne nemal veľký zmysel. A po tom azda nikto z nás netuži.

Daj, Bože, aby sme mohli počuť po smrti slová Boha: „Vitaj v kráľovstve pokoja a radosti. Povedal si počas života mnoho krásnych slov a priniesol si nimi mnohým ľuďom radosť. Povedal si aj slová, ktorými si ľuďom spôsobil bolesť. Vždy si to však oľutoval a snažil si sa, aby tvoje slová boli v službe lásky a dobra. Aj ja ti odpúšťam tieto slová. A preto sa budeš môcť naveky rozprávať so mnou, s tvojím Bohom, ktorému si na zemi aj slovami verne slúžil.“

Marián Šuráb „Radosť z rozprávania“

Jozef bol človek spravodlivý.

Mt 1, 19

Pane, je to už tak s nami, ľuďmi, každý máme svoje predstavy o živote, svoje túžby, očakávania, ciele, svoje programy...

Nie som bez nich ani ja, Pane, som však i človekom, ktorý má svoje sklamania zo života,

svoje prehry,
svoje neúspechy,
svoje slepé uličky,
svoje pády,
svoje obmedzenia,
svoje obavy...

Uvedomujem si však, že mám teraz čas a chvíľu, keď môžem s tým všetkým zostať v tichu s tebou i so sebou.

Som rád, že mi dávaš možnosť
počúvať ťa,
odpovedať ti,
prosiť ťa,
zveriť sa ti...

som rád, že dnes môžem mať pred očami človeka z evanjelia - spravodlivého, verného, statočného, akým je svätý Jozef.

Bol to človek, ktorý mal tiež svoje predstavy, svoje plány so životom, svoje očakávania, ale i svoj svet bezsenných noci, svet problémov, svet bezvýhodiskových situácií, svet sklamaní, svet námahy, svet zápasov, svet strachu a obáv.

Bol však človekom ochotným počúvať ťa, veriť tvojim poslom, tvojmu slovu, tvojej múdrosti. Bol človekom, ktorý bol veľký svojou láskou, ktorá vie veriť, dúfať, pretrpieť, ktorá je verná, obstoja, je nesebecká, dá sa na ňu spoľahnúť, ktorá sa nenechá odradiť, je pokorná, vie sa zrieknuť, vie spolupocítiť, vie trpieť, je tichá, menej hovorí a viac koná, je verná až do smrti...

Môj Bože, neviem byť takým človekom ako Jozef, ani moja viera, ani moja láska, ani moja statočnosť, ani moja nádej, ani moje myslenie, ani moje postoj, ani moje konanie nie sú také!

Ja sám nie som taký...

Ty najlepšie vieš, ako je to so mnou.
Ty ma poznáš, hoci ja neraz nepoznám seba.
Ty mi rozumieš, hoci ja sám si nerozumiem.
Ty ma počúvaš, hoci ja sám neviem počúvať ani teba,
ani druhých, ba často ani seba samého.
Ty ma miluješ a neprestávaš milovať, hoci ja k sebe
neviem pristupovať s láskou. Ty sa ma nevzdávaš.
Ani vtedy nie, keď ja sám som to už neraz vzdal so
sebou.
Ty mi veríš, hoci moja dôvera v teba veľmi často kolíše.
Ty máš so mnou svoj zámer, ktorý je iste najlepší, hoci ja
tak tvrdohlavo trvám na svojom.
Ty ma neprestávaš čakať, hoci ja som už stratil všetku
nádej.
Ty ma neprestajne voláš na cestu svojej lásky, hoci ja si
pripadáam, akoby si ku mne vôbec nehovoril.
Pane, pomôž mi byť ako svätý Jozef.
Verím, že ma zmeníš.

Jozef Šuppa SJ „V dnešný večer Pane.. – meditácie

JE TAM HORE NIEKTO? Škót sa vyberie na túru a rozpráva sa s prírodou. Zrazu sa ocitne na okraji príkreho zrázu, pošmykne sa, padá, ale v poslednej chvíli sa zachytí a ostane visieť za konár malého stromu. Pod ním je hlboká priepasť. Kričí o pomoc, ale celkom zbytočne. V mysli sa mu premieta celý jeho doterajší život.

Nakoniec úplne zúfalý volá k oblohe:

„Je tam hore niekto?“

Zaduní mohutný hlas:

„To som ja, Tvoj Boh, Som, ktorý Som“

„Pomôž mi,“ volá Škót.

„Pomôžem ť. Pust' sa konára“

„Čože?“

„Dôveruj mi. Pust' sa konára a zachránim ťa.“

Škót chvíľu rozmýšľa a potom volá k oblohe:

„Je tam hore ešte niekto iný?“

Ako často sa správame aj my tak. Prosíme Boha, aby nám pomohol, pretože sme bezradní, ale pritom si vôbec nenecháme poradiť. Ak chceš, aby ti pomohol, musíš byť pripravený prijať od neho nevšedné, možno celkom iné riešenie, než si si predstavoval.

Odpovedať na Božiu výzvu je vždy krok do neznáma, ale Boh za tento krok stojí.

— Otto Kroch

Lectio divina

Zvíťaziť nad pokušením

Mk 1, 12-1J5

¹²Hneď nato ho Duch hnal na púšť. ¹³Na púšti bol štyridsať dní a satan ho pokúšal. Žil medzi divou zverou a anjeli mu slúžili. ¹⁴Keď Jána uväznili, prišiel Ježiš do Galilei a hlásal Božie evanjelium. ¹⁵Vravel: Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. **Kajajte sa a verte v evanjelium!**

Ďalšie čítania: Gn 9,8-15; Ž 25,4-9; 1Pt 3,18-22

ČÍTANIE:

Pokušenie. Všetci sme ho zažili a podobne aj Ježiš. Marek zhrnul Ježišove pokušenia na púšti jednou vetou. Lukáš a Matúš nám hovoria o tej istej udalosti, ale podávajú nám hlbšie verzie o diablove, ktorý sa tu nazýva Satanom a navádza Ježiša na hriech. (Lk 4,1-13; Mt 4,1-11). Markovo rozprávania je skutočne iba heslovité. Keď bol Ježiš pokrstený (Mk 1,9-11), ten istý Duch Svätý, ktorý naňho zostúpil ako holubica, ho teraz vyviedol na púšť, aby ho Satan pokúšal. Z 2. a 3. kapitoly knihy Genezis sa dozvedáme, že súčasťou ľudskej prirodzenosti je byť pokúšaný diablom akýmkoľvek spôsobom. Ježišove pokušenia boh ďalším prejavom jeho podielu na ľudskej prirodzenosti. V Novej zmluve nachádzame myšlienky a postavy, ktoré sme našli už v Starej zmluve. Ježišovych 40 dní na púšti je niečo ako 40 rokov, ktoré Izraeliti strávili putovaním po púšti po úteku z Egypta alebo po Exode. Izraeliti boli vystavení pokušeniam a nebezpečenstvám, ale Boh im vždy pomohol. Niektoré z týchto udalostí bližšie opisuje kniha Numeri. V knihe Jób Satan obvinil Jóba priamo pred Bohom. Ale napriek tomu mal Boh pre Jóba plán, hoci všetko svedčilo o opaku. Boh v knihe Genezis aj v knihe Jób sľúbil, že bude verný. Ježiš sa tiež učí, že Boh je verný vo svojich prisľúbeniach. Marek to ďalej nerozvádza. Ale hovorí, že pokušenia sú súčasťou kresťanského života. Dobrá správa pre nás je, že pokušenia môžeme premôcť s Božou láskyplnou pomocou.

MEDITÁCIA:

Prečo Ježiš musel znášať tieto pokušenia? Vrhá na to text Heb 4,15 nejaké svetlo? Ako riešime pokušenia my? Očakávame pomoc od Boha?

MODLITBA:

Ježiš používal Písmo, aby mu pomohlo zvíťaziť nad pokušením (Mt 4,1-11). Môžeme urobiť to iste. Keď budeme nahlas vyslovovať slová Biblie, posilní to našu vôľu a pripomenie nám Božiu pomoc. Nájdime si verše z dnešných čítaní, ktoré nech sa stanú našou modlitbou. Mohli by sme napísať ich slová na kúsok papiera a mať ho pri sebe. Pomodlime sa ich vždy, keď sa napijeme.

KONTEMPLÁCIA:

Uvažujme o dnešných čítaniach. Boh v Gn 9,8-15 uzatvoril zmluvu s Noachom a všetkými živými stvoreniami. Už nikdy nepošle potopu, aby zničila zem. Keď Boh poslal potopu za čias Noacha, pršalo 40 dní. Vždy, keď vidíme duhu, pripomíname si tuto zmluvu. 1Pt 3,18-22 nám pripomína, že Ježiš bol nevinný a bez hriechu. Nielenže odolal Satanovým pokušeniam na púšti, ale odolal aj počas celého svojho života na zemi. Zomrel však za nás, aby hriešnici ako my mohli prísť k Bohu.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku